

Slavnost Těla a Krve Páně – rok C (2025)

1. čtení – Gn 14,18-20

Melchizedech přinesl chléb a víno.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Melchizedech, král Šalemu, přinesl chléb a víno - byl knězem nejvyššího Boha - a požehnal Abrámovi slovy: „Požehnán buď Abrám od nejvyššího Boha, který stvořil nebe i zemi. Veleben buď nejvyšší Bůh, který ti vydal do rukou tvé nepřátele.“ Abrám mu dal desátek ze všeho.

Mezizpěv – Žl 110,1.2.3.4

Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova!

Hospodin řekl mému Pánu: „Sed' po mé pravici,
dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvým nohám.“

Žezlo moci ti podává Hospodin ze Siónu:
„Panuj uprostřed svých nepřátel!

Ode dne zrození je ti určeno vládnout v posvátném lesku:
zplodil jsem tě jako rosu před jitřenkou.“

Hospodin přísahal a nebude toho litovat:
„Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova!“

2. čtení – 1 Kor 11,23-26

Kdykoli jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, zvěstujete smrt Páně.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Bratři! Co jsem od Pána přijal, v tom jsem vás také vyučil: Pán Ježíš právě tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, rozlámal ho a řekl: „Toto je moje tělo, které se za vás (vydává). To číňte na mou památku.“ Podobně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, potvrzená mou krví. Kdykoli z něho budete pít, číňte to na mou památku.“ Kdykoli totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, zvěstujete smrt Páně, dokud (on) nepřijde.

SEKVENCE

Chléb andělský dostáváme,
pokrm na cestu v něm máme,
jídlo Božím dětem dané,
chléb, jenž neháže se psům.

Chléb v obrazech zvěstovaný,
jako Izák v oběť daný,
Beránek obětovaný,
mana daná praotcům.

Pastýři náš, chlebe pravý,
smiluj se, vrať duším zdraví,
chraň nás, Pane obětavý,
dej nám poznat v světle slávy
věčný život v nebesích.

Všemohoucí, Svrchovaný,
kéž zasedneš k stolu s námi,
kéž jsme, Kriste milovaný,
spoludědici nazváni,
účastníky svatých tvých.

Zpěv před evangeliem – Jan 6,51

Aleluja. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe, praví Pán; kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. Aleluja.

Evangeliium – Lk 9,11b-17

Všichni se najedli dosyta.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš mluvil k zástupům o Božím království a uzdravil ty, kdo potřebovali léčení. Začalo se schylovat k večeru. Dvanáct (apoštolů) k němu přistoupilo a řekli mu: „Rozpusť lid. Ať jdou do okolních vesnic a dvorců, aby si tam našli nocleh a něco k jídlu, protože tady jsme na opuštěném místě.“ Odpověděl jim: „Vy jim dejte jíst!“ Řekli: „Nemáme víc než pět chlebů a dvě ryby, ledaže bychom šli a

nakoupili jídla pro všechny tyto lidi.“ Bylo jich totiž na pět tisíc mužů. Řekl svým učedníkům: „Rozsad'te je ve skupinách asi po padesáti!“ Udělali tak a všechny rozsadili. Vzal pak těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzhlédl k nebi a požehnal je, lámal a dával svým učedníkům, aby je předkládali lidu. Všichni se najedli dosyta a ještě se sesbíralo plných dvanáct košů zbylých kousků.

Homilie

Drazí bratři a sestry,

když se řekne „**jídlo**“, každý si představíme něco jiného – někdo nedělní oběd s rodinou, jiný chleba, bez kterého si neumí den představit. Jídlo je každodenní součástí života, bez něj bychom nemohli žít. Ale dnešní slavnost nám připomíná, že člověk **nežije jen z chleba, ale z každého slova, které vychází z Božích úst** – a především ze **živého Chleba, kterým je Kristus sám**.

Eucharistie – Boží způsob, jak zůstává s námi

Slavnost Těla a Krve Páně je dnem, kdy si s celou církví znovu uvědomujeme, jakou **nesmírnou věc nám Ježíš zanechal ve svátosti oltářní**. Nezanechal nám jen své učení, vzpomínky nebo příklad. Zanechal nám **sebe sama**.

A zůstává ne někde daleko, ale **v chlebu, který se při mši svaté stává jeho tělem**. Je to tajemství, které rozum nikdy plně nepochopí – ale víra ví, že je to pravda.

Zázrak nasycení – předobraz mše svaté

Evangelium o nasycení pěti tisíců není jen o zázraku. Je to obraz **Boží štědrosti**. Lidé jsou hladoví, unavení – Ježíš je nejprve učí, uzdravuje a pak i **syť**. Všichni dostanou, **kolik potřebují**. A dokonce **zůstane!**

Přesně tak se děje i dnes při každé mši svaté. My přicházíme se svými starostmi, nemocemi, hříchy. A Ježíš nás **neodmítne**. Mluví k nám ve svém Slově – a pak nás **syť sám sebou**. A nikdy nedojde – vždy **zůstává dost pro každého**.

Přijímat a být proměněn

Někdy si můžeme zvyknout – jít ke svatému přijímání tak trochu automaticky. Ale dnes jsme zváni si znovu uvědomit: **koho to přijímáme?** Ne symbol, ne připomínku, ale **živého Pána Ježíše**, který nám chce být blízko, který nás chce proměnit, uzdravit, posílit.

Když přijímáme Eucharistii, stáváme se tím, co přijímáme – **Tělem Kristovým**. Jsme pak posláni žít jako křesťané i mimo kostel: **rozdávat lásku, odpouštět, být nadějí** tam, kde chybí světlo.

Drazí bratři a sestry,

slavnost Božího Těla není jen o průvodu a výzdobě. Je to **oslava Boží blízkosti**, připomínka, že **Bůh je s námi** – **v každé mši svaté, v každém svatostánku, v každém svatém přijímání**.

Prosme dnes Pána, ať **nám dá vnímavé srdce**, ať nikdy neztratíme **úctu a vděčnost** za dar Eucharistie. Ať v nás tento nebeský pokrm nese **ovoce – lásku, pokoj a ochotu rozdávat dál** to, co jsme sami dostali.

Amen.